

Narrative of Giant
: Follow the Demon's Soul

สมรภูมิแห่งตัวตน

by Kiatanan Jarnchan

Rama IX Art Museum Bangkok

Rama IX Art Museum Foundation

Narrative of Giant
: Follow the Demon's Soul
สมรภูมิแห่งตัวตน

by
Kiatanan Iamchan

Opening : 25th February 2016, 6.00 pm

Period : 25th February - 19th March 2016

Rama IX Art Museum Foundation

Narrative of Giant
: Follow the Demon's Soul
สมรภูมิแห่งตัวตน

by
Kiatanan Iamchan

Opening : 25th February 2016, 6.00 pm

Period : 25th February - 19th March 2016

The Acrylic on canvas painting of Kiatanan lamchan is the Thai contemporary art are expresses concept and emotion of living in both positive and negative ways also attached the vision and instruction of the Buddhism for the mental thought. His artwork considered as a subjective belief by drawing a semi-cartoon mixed with semi-realistic and a superstitious stories which tells that he has a fancy thought and imaginations and most importantly, his artwork were inspired by the mural painting in many temples of Thailand. His artwork has a unique identity, which are mixtures of the story and plot and some pattern that is inspired by a wall-artwork such as how people dress, accommodations. Even the period of time seems to be mixed between past, present, and future. As a result, his art work will looks like it has it own very long legends and stories but it still always contain the freshness of the emotion.

His life experience inspired himself to focus on the express of emotions in the artwork and shaped facial expressions of a character mixed with the human's belief that reflect out the thought and emotions. Therefore, in different artwork will have a different contents depends on the vision of the artist himself.

Follow the Demon's Soul is the newest exhibition that the contents were continued from the exhibition "Narrative of Giant" which have been fully exhibit by Number1Gallery at the Singapore Art Stage 2015 [Marina Bay Sands Convention Center, Singapore] it was a very successful debut for Kiatanan lamchan on the international stage and it has an outstanding feedback from the international collectors.

Previously, the artist have been exhibit with Number 1 Gallery since 2007 in the exhibition named "Parallel Universe" it can be see clearly that the artist has a unique artwork since then until now and can showing upon international stage.

Kiatanan lamchan Emerging artist from Lopburi province graduated Bachelor and Master degrees from the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Art from Silpakorn University. The artist has been consecutively exhibiting his artwork in both Thailand and International. In 2005, he received a scholarship from General Prem Tinsulanont statesman, He has received many rewards such as the Winner from the 8th Panasonic Contemporary Art Exhibition, the secovundspecial Prize from krungthai bankok. and 2009,he also received gold medal from the 55th National Exhibition of Art.

“สมรภูมิแห่งตัวตน” (Follow the Demon's soul) ถือเป็นนิทรรศการชุดใหม่ล่าสุดโดยมีเรื่องราวเนื้อหาสาระต่อเนื่องจากนิทรรศการ Narrative of Giant ซึ่งมีการนำไปจัดแสดงเต็มรูปแบบโดยการนำเสนอของ number 1 gallery ที่ Singapore Art Stage 2015 (Marina bay Sands Convention Center ประเทศสิงคโปร์)นับว่าเป็นการเปิดตัวศิลปินเกียรตินันต์ เอี่ยมจินทร์ ในเวทีต่างชาติ แบบเต็มรูปแบบซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมและนักสะสมต่างชาติอย่างดี

ก่อนหน้านี้ศิลปินเกียรตินันต์เคยร่วมแสดงงานกับทางนิมเบอร์วันแกลอรีนับแต่ปี 2550ในนิทรรศการคู่ ชื่อผลงานชุด Parallel universe เห็นได้ชัดว่าศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีเอกลักษณ์ ประจักษ์ชัดเจนจบปัจจุบันก้าวออกสู่เวทีสากลได้อย่างไร้ข้อสงสัย

ผลงานของศิลปินเกียรตินันต์ เอี่ยมจินทร์ เป็นงานจิตรกรรมไทย ร่ำสมัย สื่อให้เห็นแนวความคิดและอารมณ์ของการใช้ชีวิต ทั้งด้านบวก ด้านลบ ในบางมุมยังแฝงพุทธปรัชญาหรือหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา ทั้งความคิดและจิตใจ งานของเกียรตินันต์จัดอยู่ในกลุ่มความเชื่อแบบจิตวิสัย ทั้งวาดรูปแบบทั้งการผสมกับทั้งเหมือนจริงและเรื่องราวความหมายเหมือนจริง ย่อมบ่งบอกถึงทัศนคติความเชื่อในความงาม และความจริงอันเป็นโลกภายในแห่งจินตนาการแล้วที่สำคัญได้รับแรงบันดาลใจจากจิตรกรรมฝาผนังตามวัดต่างๆของไทย ผลงานของเกียรตินันต์ มีเอกลักษณ์พิเศษเด่นชัดก็คือ การผสมผสานระหว่างที่เป็นทั้งโครงสร้างทางเรื่องราว เนื้อหา เป็นโครงสร้างทางรูปทรงองค์ประกอบผสมรูปแบบบางประการที่ได้จากจิตรกรรมฝาผนัง ผู้คนการแต่งกาย อาคารบ้านเรือน แม้แต่เวลาที่ถูกเหมือนว่ามีภาพผสมปนเประหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ส่วนในรายละเอียดเขาจะปล่อยให้ในมีอิสระในการแสดงออก ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คือผลงานเหมือนกับมีเรื่องราวเนื้อหาสลับซับซ้อนราวกับวรรณกรรมระดับมหากาพย์ แต่ยังมีความสดใหม่ของอารมณ์ความรู้สึกอยู่เสมอ

เรื่องราวจากประสบการณ์ชีวิตได้สร้างเรื่องราวพิสดารดังตำนานในแต่ละชิ้นผลงานจิตรกรรมชุดนี้ให้น่าหนักแน่นชุดการสำแดงอารมณ์ และยังส่งผลต่อลักษณะใบหน้าตัวละคร ผสมผสานสัดส่วนกับความเชื่อของมนุษย์ที่สะท้อนความคิดและจินตนาการออกมา ในผลงานแต่ละชุดจึงมีเนื้อหาแตกต่างกันออกไปบางส่วนได้มาจากทัศนคติของตัวศิลปิน

เกียรตินันต์ เอี่ยมจินทร์ ศิลปินหนุ่มจากลพบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท จากวิชาจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปินได้แสดงผลงานนิทรรศการอย่างต่อเนื่องทั้งในไทยและต่างประเทศ ระหว่างปีพ.ศ. 2548 เขาได้รับทุนกองทุนสร้างสรรค์รัฐบุรุษ พลน ๙ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ศิลปินได้รับรางวัลต่างๆมากมาย เช่น รางวัลที่ 1 จากนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ฟานาโซนิค ครั้งที่ 8 รางวัลที่ 2 จากนิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ โดยธนาคารกรุงไทยในปี 2551 ต่อมาในนิทรรศการ ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 55 ปีพ.ศ. 2552 ศิลปินได้รับรางวัลที่ 1 เหรียญทองอีกด้วย

ว่าด้วยเรื่องความจริงในจิตรกรรม ของเกียรตोनันต์ เอี่ยมจันทร์
ศาสตราจารย์เกียรติคุณอิทธิพล ตั้งโกลก

อะไรคือความจริงในศิลปะ ยังไม่มีนิยามที่ชัดเจน เพราะความจริงเป็นปรัชญาที่มีความซับซ้อนคลุมเครือเป็นอัตวิสัย และเป็นนามธรรมในตัวเองอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อกล่าวถึงความจริงในศิลปะด้วยแล้ว ดูเหมือนยอกย้อนชวนให้เกิดปัญหาข้อสงสัยยิ่งขับไปอีก เป็นต้นว่า จิตรกรรมทุกชิ้นมี 2 มิติ ส่วนมิติที่ 3 ซึ่งเป็นปริมาตรหรือความรู้สึก เกิดจากการใช้ภาษาภาพลวงตาให้ดูลึกเข้าไป เมื่อเรานำรูปทิวทัศน์มาติดบนผนังบ้าน จิตรกรรมจึงดูเหมือนหน้าต่าง ดูลึกทะลุผนังเปิดสู่โลกกว้าง ประติมากรรมรูปปั้นคนในแนวเหมือนจริงแบบสุดๆ ก็ยังเห็นได้ว่าเป็นการจำลอง เลียนแบบจากคนจริง การวางตา การจำลอง และการเลียนแบบ ล้วนแต่บ่งบอกว่านี่คือภาพมายา ยิ่งคงห่างไกลจากความเป็นจริงมาก ดังเรื่องเล่าถึงอัจฉริยภาพแห่งจิตรกรยุคกรีก 2 คน ที่แข่งขันกันวาดภาพ เพื่อทดสอบความสามารถในการวาดภาพแบบเหมือนจริงก็คือ เมื่อจิตรกรคนแรกเปิดฝาคลุมภาพออก ก็มีนกฮูกบินลงมาจากก้อนเนื้อในภาพทันที เป็นที่ประจักษ์แจ้งถึงฝีมืออันเทพ ที่สามารถลวงตาสัตว์ให้หลงเชื่อมาก่อนเนื้อที่จิตรกรวาด มีความเหมือนจนลวงตานกได้ ผู้ชมที่รอดูการตัดสินจำนวนมาก ได้ตะโกบให้จิตรกรคนที่ 2 เปิดฝาคลุมรูปภาพออกเสียที แต่กลับกลายเป็นว่า ภาพวาดนั้นก็คือภาพฝาคลุมนั่นเอง จิตรกรรมชิ้นที่สองนี้เหมือนจริงจนลวงตาคนจำนวนมากได้ ผลการตัดสินจึงตัดสินได้เด่นชัดว่า จิตรกรคนที่ 2 ชนะอย่างเป็นเอกฉันท์

เรื่องเล่าเช่นนี้ในยุคแรกๆ คงจะเป็นการยกย่องทักษะฝีมือเชิงช่างที่เก่งกาจ แต่ต่อๆ มา ดูเหมือนว่า เรื่องเล่าเดียวกันนี้ ได้ถูกปรับเปลี่ยนเนื้อหาเป็นเชิงเสียดสีล้อเลียน ที่แฝงสาระบางประการไว้ชวนให้คิดต่อถึงในประเด็นความเหมือนจริงที่เป็นเพียงการจำลองเลียนแบบเพียงแค่ว่าภายนอกตามที่ตามองเห็น นั่นคือความจริง ในเมื่อความหมายของคำก็บงกชอยู่แล้วว่า “เหมือน” หรือเป็นความจริงในระดับไหน ความจริงแก่งแย่งที่เรียกกันว่า สังจธรรม หรือความจริงในระดับสูงของศาสนาพุทธ คือ “ปรมาตมสังข” กับความจริงระดับต่ำ “สมมุติสังข” รวมไปถึงความจริงที่เกิดจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีศัพท์เฉพาะว่า “เสมือนจริง” นั่นคืออะไร ความจริงหลายลักษณะ หลายระดับเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับอะไรกับศิลปะ อาจจะไม่มีผิดมิถูกตายตัว มีเพียงว่าศิลปินมีความเชื่อความศรัทธาแบบไหน และอย่างไร ซึ่งจะเป็นพื้นฐานเป็นทิศในการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไปในอนาคต

ศิลปะแบบรูปธรรมซึ่งรวมผลงานที่มองเห็นเรื่องราวในแบบต่างๆ นามธรรม ไปจนถึงงานเหมือนจริงอย่างละเอียดชัดเจนทุกจุด ทุกเส้น เหนือกว่าภาพถ่าย กับศิลปะแบบนามธรรมที่มองไม่เห็นเรื่องราวใดๆ เลย ล้วนแต่มีรากฐานที่ลุ่มลึกไปถึงความจริงในระดับสูงสุดทั้งสิ้น ดังคำกล่าวที่ได้ยินบ่อยครั้งว่า ความงาม ความจริง ความดี ซึ่งต้องอยู่คู่กันเสมอ เป็นเสมือนสิ่งเดียวกัน แต่ต่างกันที่มุมมองเท่านั้น ศิลปินต้องมีทัศนะความเชื่อ ความศรัทธาในศิลปะที่ชัดเจน และนั่นคงเป็นเรื่องนี้ เพราะมันจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการทำงานศิลปะ ซึ่งอ้างอิงมาจากหลักปรัชญา 2 แนว นั่นคือ “ภาวะวิสัย” หรือ วัตถุวิสัย ซึ่งเชื่อว่าความงามมีอยู่ในโลกภายนอกตามที่ตามองเห็น กับ “อัตวิสัย” หรือ จิตวิสัย ซึ่งเชื่อว่าความงามมีอยู่ที่โลกภายในจิตใจของแต่ละคน เมื่อนำเอาหลักปรัชญา 2 แนวนี้ มาประยุกต์ใช้เข้ากับการสร้างสรรค์ศิลปะ ศิลปินกลุ่มวัตถุวิสัยนั้นจะมีแนวโน้มในการสร้างสรรค์ในแนวทางเหมือนจริงตามที่ตามองเห็น ส่วนศิลปินกลุ่มจิตวิสัยมีแนวโน้มเชิงไปในทางสร้างสรรค์ในแนวนามธรรม ซึ่งที่แท้จริงนั้นก็คือการวิเคราะห เพื่อจัดระเบียบ แบ่งกลุ่มความรู้ความเข้าใจโดยอาศัยวิธีการเปรียบเทียบเป็นหลัก ด้วยเหตุที่ศิลปะแนววัตถุวิสัยสมบูรณ์เต็มร้อยนั้นเป็นไปได้ เพราะว่า

ศิลปินจะสำนึกหรือไม่ หรือมีเจตนาที่จะไม่แสดงตัวตน โดยการใช้สื่อทางเทคโนโลยีที่เป็นกลางอย่างที่สุด เช่น ภาพถ่าย, วัตถุที่บันทึกตาม ศิลปินต้องคิด ต้องตัดสินใจ แม้กระทั่งการใช้วัสดุสำเร็จรูป (ready made) ซึ่งมาร์เซล ดูว์ชองปี (Marcel Duchamp) เป็นผู้ริเริ่มก็ตาม ศิลปินไม่ต้องปฏิบัติงานใช้ทักษะฝีมือใดๆ เลย แม้กระทั่งการท้าววัตถุ ศิลปินเพียงแต่คิดและตัดสินใจว่าวัตถุชิ้นนี้เป็นศิลปะหรือไม่เท่านั้น ซึ่งก็ต้องเป็นไปตามกรอบของความคิด และจิตใจ ซึ่งเป็นตัวตนของศิลปินนั่นเอง

เรื่องราวของความจริงในศิลปะนั้นยังมีประเด็นที่ไม่กระจ่างชัดอยู่หลายประเด็น เช่น ความเหมือนจริงคือความจริงในศิลปะหรือไม่ ถ้าตอบว่าใช่คุณค่าของศิลปะก็คือการจำลองเลียนแบบ โดยเฉพาะภาพเหมือนของบุคคล ซึ่งโดยชื่อประเภท “ภาพเหมือน” ความเหมือนเป็นปัจจัย และเป็นจุดหมายสำคัญประการแรกไปโดยปริยายแล้ว ถ้าศิลปินไม่มีทักษะฝีมือเชิงช่างระดับสูง ก็ไม่การไปแข่งขันกับกล้องถ่ายรูป ในความเป็นจริงแล้ว ศิลปะไม่เคยมีบทบาท และหน้าที่ในการลอกเลียนหรือจำลองธรรมชาติ

เมื่อพิจารณาจากผลงานจิตรกรรมของ เกียรตोनันต์ เอี่ยมจันทร์ คงไม่มีใครโต้แย้งได้ว่าการจัดเขาอยู่ในกลุ่มความเชื่อแบบจิตวิสัย ทั้งว่ารูปแบบทั้งการดูผสมกับทั้งเหมือนจริงและเรื่องราวความหมายเหมือนจริง ย่อมบ่งบอกถึงทัศนะความเชื่อในความงาม และความจริงอันเป็นโลกภายในแห่งจินตนาการ การใช้รูปแบบการดูให้อัศจรรย์เปิดกว้างปราศจากกรอบของเหตุผล ความถูกต้องของข้อเท็จจริง ส่วนผสมที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ ความบันเทิงใจจากจิตรกรรมฝาผนังตามวัดต่างๆ ของไทย ที่มีรูปแบบอุดมคติมิใช่เหมือนจริง และใช้ทัศนียวิทยาแบบเสน่ขานกที่เอื้ออำนวยในศิลปินผู้วาดสามารถเล่าเรื่องยาวๆ ได้ต่อเนื่องกันไปได้อย่างไม่รู้จบ ซึ่งเกียรตोनันต์นำมาเป็นแบบอย่างในการคิดต่อ นอกจากนั้นอิทธิพลที่เขาได้รับจากจิตรกรรมฝาผนังคือขนาดของภาพที่ใหญ่ผิดปกติ อย่างเช่น 2.00 x 3.00 เมตร หรือ 2.50 x 8.00 เมตร ซึ่งเต็มไปด้วยรูปคน สัตว์ สิ่งของ เต็มแน่นไปหมดเกือบไม่มีพื้นที่ว่าง

ผลงานของเกียรตोनันต์ มีอัตลักษณ์พิเศษเด่นชัดก็คือ การผสมผสาน ตั้งแต่ด้านรูปแบบ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การดูผสมเหมือนจริง ผสมรูปแบบบางประการที่ได้จากจิตรกรรมฝาผนัง ผู้คนการแต่งกาย อาคารบ้านเรือน ที่ล้วนแต่ผสมข้ามเชื้อชาติ ข้ามเผ่าพันธุ์ ข้ามศาสนา แม้แต่เวลาก็ดูเหมือนว่ามีการผสมปนประหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต สถานที่ก็เช่นเดียวกัน ที่แต่ละภาพมิได้บ่งบอกว่าเป็นเมืองไหน ประเทศใด เรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ มีทั้งเกี่ยวเนื่อง เชื่อมโยงกัน หรือแตกต่างขัดแย้ง ปราศจากเหตุผล ปราศจากตรรกะและข้อเท็จจริงใดๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มิได้มีเจตนาที่จะบอกว่าเกียรตोनันต์ สร้างสรรค์แบบไม่มีแนวคิด ไม่มีเป้าหมาย ไม่มีระบบ ได้แต่ทำตามอารมณ์ตามใจ เพราะเมื่อประเมินจากผลงานทั้งหมดแล้ว จะเห็นถึงแนวคิดหลัก และเมื่อพิจารณาในผลงานแต่ละชุดก็จะเห็นถึงแนวคิดเฉพาะชุดย่อยลงไปถึงแนวคิดเฉพาะชิ้น และเห็นชัดทั้งจากตัวผลงาน และชื่อของภาพ ซึ่งเขาตั้งอย่างพิถีพิถัน เมื่อนมองในภาพรวมก็จะเห็นระบบเชิงเอกของการสร้างจิตรกรรม ซึ่งมีระเบียบวิธีเฉพาะตัว สิ่งสำคัญที่สุดของการประเมิน คือ พัฒนาการของผลงานแต่ละชุด แต่ละชิ้นมีทิศทางใหม่ๆ สุนทรียภาพใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาใหม่ การสื่อความหมายประการหนึ่ง คือ การใช้ขนาดของตัวแสดงที่สำคัญให้ใหญ่ที่สุด ตัวแสดงที่มีความสำคัญน้อยลงก็เล็กลงไปตามลำดับ

นิทรรศการ "Narrative of Giant : Follow the Demon's Soul"

โดย เกียรติอนันต์ เอี่ยมจันทร์

Number 1 Gallery

ทั้งเรื่องราว เนื้อหาที่มีมากมาย รูปแบบที่ผสมปนเป ผู้คน เหตุการณ์ วัตถุสิ่งของ รวมทุกสรรพสิ่งจำนวนมากมายมหาศาล ดูสับสนอลหม่าน เกียรติอนันต์ก็ยังมีกลวิธีในการจัดระเบียบจากโครงสร้างของภาพที่เรียบง่ายบอกถึงเป้าหมายที่เด่นชัด กลยุทธ์ในการจัดองค์ประกอบ คือ การกำหนดตัวแสดงหลักให้มีขนาดใหญ่มาก 1 – 2 หรือ 3 ตัวไว้ในตำแหน่งที่เด่นที่สุด แล้วจึงวางตัวแสดงย่อยขนาดเล็กลงๆ ถึงขนาดตัวจั่วตามความสำคัญจนกระทั่งเกือบเต็มพื้นที่ว่างทั้งหมด กลยุทธ์ในการทำงานเช่นนี้ สอดคล้องกับการจัดองค์ประกอบ ที่จัดวางตัวแสดงหลักที่บอกเล่าเรื่องราวความหมาย ส่วนตัวประกอบย่อยลงมาจะเกิดขึ้นเองอย่างไร้มีเหตุผล หรือเกิดจากปัญญาญาณ (Intuition) ที่รู้แจ้งขึ้นมาเอง จากการสังสมของประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะมายาวนาน การสร้างศิลปะโดยเฉพาะในแนวจิตวิสัยนี้ ต้องมีความสมดุลระหว่างการใช้ใจกับสมอง ปัญญาญาณกับปรัชญาญาณ (Intuition – Intellect) อารมณ์กับเหตุผล การสำนึก และไร้สำนึก ในกรณีของเกียรติอนันต์ เขาได้ค้นพบความสมดุลดังกล่าวแล้ว และประจักษ์ชัดแล้วว่านั่นคือเหตุและปัจจัยแห่งความสำเร็จ

หรืออาจจะอธิบายถึงระบบการทำงานจิตรกรรมของเกียรติอนันต์ ที่ใช้วิธีคิดเป็นต่อยคำเป็นเรื่องราวผสมกับวิธีคิดเป็นภาพจากมโนภาพเป็นภาพร่าง จากภาพร่างสู่ผลงานจริง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เกียรติอนันต์ผสมผสานระหว่างที่เป็นทั้งโครงสร้างทางเรื่องราว เนื้อหา และเป็นโครงสร้างทางรูปทรงองค์ประกอบ ส่วนในรายละเอียด เขาจะปล่อยให้ในมีอิสระในการแสดงออก ในลักษณะของการทำงานต่อเนื่องต่อยคำอย่างฉับพลัน ระหว่าง ตา มือ ใจ และผลงาน ที่จิตรกรที่ทำงานจิตรกรรมนามธรรม แนวแสดงอารมณ์ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คือ ผลงานเหมือนกับมีเรื่องราวเนื้อหาสลับซับซ้อนเรื่องราวกับวรรณกรรมระดับมหากาพย์ แต่ยังมีภาพสดใหม่ของอารมณ์ความรู้สึกอยู่เสมอ นี่ย่อมหมายถึงจิตรกรรมของเกียรติอนันต์ มีพลังดึงดูดสายตาผู้ดูให้เข้าไปดู เมื่อเข้าไปดูแล้วก็จะพบว่าเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่ซับซ้อนชวนให้อ่าน ถอดรหัสตีความไปได้เรื่อยๆ ไม่รู้เบื่อ ยิ่งดูยิ่งค้นพบสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน และนี่ก็คือข้อดีเฉพาะของเกียรติอนันต์

เมื่อเอาผลงานของเกียรติอนันต์ มาสรุปในประเด็นความจริงในศิลปะ ก็จะประจักษ์ได้เด่นชัดว่าความจริงของเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อแนวจิตวิสัย อันเป็นความจริงเฉพาะทางศิลปะ ที่ศิลปินเห็นแจ้ง และยังมีศักยภาพเพียงพอที่ทำให้คนดูซึ่งด้วยตัวของเขาเอง ไม่มีโอกาสเห็นอย่างเกียรติอนันต์ได้ ที่สำคัญคือ เกียรติอนันต์ มีทักษะการสร้างสรรที่ยอดเยี่ยมที่สามารถทำให้คนดูเห็นตาม ยอมรับ และเชื่อในความจริงที่เหนือกว่าตาเห็นนี้ได้

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานจิตรกรรมไทย ร่วมสมัย (Thai Contemporary Art) ที่ถ่ายทอดอัตลักษณ์บุคคล (Individual) ผ่านรูปทรงมนุษย์ผสมผสานกับแนวคิดและอารมณ์ แสดงออกถึงโลกร่วมสมัยในสถานการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์ดำรงอยู่ การแสดงออกของภาพจะมีความนิ่ง และมีสิ่งที่เคลื่อนไหว ที่คนธาตุโง่งานมีความขัดแย้งและกลมกลืน ผลงานจึงมีลักษณะเชิงบวกและลบในภาพเดียวกัน ภาพลักษณ์ที่เป็นทุนนิยม (Capitalism) ในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อแนวทางของผลงานและทัศนคติของศิลปิน ส่วนเล็กๆของภาพได้แฝงพुरुสปรัชญา ในการพิจารณาสาระสำคัญและสถานะ ความเคลื่อนไหวของความคิดและจิต ที่ศิลปินถ่ายทอดอย่างสอดคล้องกัน ถือเป็นจิตรกรรมที่เล่าเรื่อง ก้าวกระโจนไปมาทางกายภาพ มโนภาพ โดยตอบสนองต่ออารมณ์ร่วมของศิลปิน (Progressive Mural Painting) ในแต่ละชุดผลงานมีลำดับโล่เรียงและเนื้อหาที่แตกต่างกัน

นิทรรศการ ครั้งล่าสุดของศิลปิน Follow the Demon's Soul เป็นผลงานชุดใหม่หลังจากศิลปินได้จัดแสดงนิทรรศการ Narrative of Giant ที่ประเทศสิงคโปร์ ในงาน Singapore Art State ศิลปินได้กล่าวถึงสิ่งที่พิเศษ ความเหนืออภิสิทธิ์ เกพ มารในร่างมนุษย์กับบรรยากาศ ความมืดมอด ความครุกรุ่น จุดแตกหัก ความพลุกพล่าน เพศสภาพ ความโดดเดี่ยว ในสภาวะอันวุ่นวายจากประสบการณ์ชีวิต การแสวงหา ตัวเน้นรอยตามกระแส สิ่งที่ทรงอิทธิพล ศิลปินสร้างเรื่องราวผู้สวดารตั้งคำถามในแต่ละชิ้นผลงาน ซึ่งสามารถปะติดปะต่อกันด้วยความเชี่ยวชาญทางศิลปะ ความมีตัวตนอันแรงกล้า (Characteristic) สถานะ (Situation) ความพิเศษเฉพาะ ปัจเจกที่ทรงพลัง ความเบิกบาน ในทางกลับกัน สิ่งที่เป็นเงาตามตัวกลับมีความโหดร้าย ความน่ากลัว ความอ่อนแอ ความหดหู่เกาะติดอารมณ์ ทั้งกายและจิตใจทุกหัวระแหง เป็นสัจจะนิยม (Realism) โดยธรรมชาติ คล้ายกับการเกิด ดับ ในพุทธศาสนา (Buddhism) สิ่งเหล่านี้แสดงผ่านส่วนที่คล้ายภาพเล่าเรื่องในทัศนียภาพเมืองที่บ่งบอกความรู้สึกพิเศษบางอย่างด้วยความโกลาหล (Shambolic) โดยภาษาเฉพาะของศิลปินและจิตรกรรมชุดนี้ให้น้ำหนัก และเน้นชัดการสำแดงอารมณ์ (Expression) ซึ่งสิ่งกระตุ้นเร้าประสาทสัมผัสทั้ง 5 ความผิดปกติ แฝงเร้น ส่งผลต่อลักษณะใบหน้าตัวละคร ความหลากหลาย ชนิดของชาติพันธุ์ เชื้อสายลักษณะ ที่ถ่ายทอดจากรูปร่าง (Form) การย่อ ขยายใหญ่ย่น การต่อเติม ลดทอน คลุกเคล้าสัดส่วนกับความเชื่อของมนุษย์ที่สะท้อนมวลความคิดและจินตนาการอย่างฉับพลัน

Rama IX Art Mus

Stand, 2015, Acrylic on Canvas, 140x150 cm.

Scramble, 2015, Acrylic on Canvas, 110x160 cm.

Risk, 2015, Acrylic on Canvas, 110x160 cm.

The great mountain, 2015, Acrylic on Canvas, 110x160 cm.